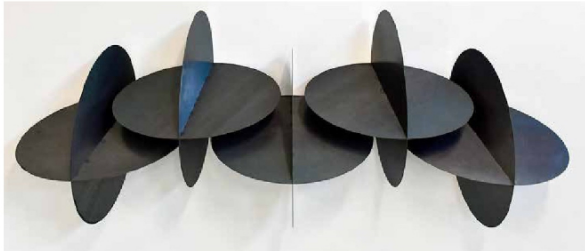

Pat Andrea, 'Recto verso' (olieverf en caséine, 2017-2020).

Ossip, '3-2-2019 F.I.E.R.' (assemblage, 2019).

Reinoud Oudshoorn, 'A24' (zwart staal, 2024).

Geert Baas, gevonden materiaal.

Catalijn Ramakers (links) in gesprek, bij een tekening in textiel van Marian Bijlenga. (Foto's: hndrk)

'Het is moeilijker geworden om iemand tot stilstand te bewegen'

Galerie Ramakers viert 30-jarig jubileum met 35 kunstenaars

Catalijn Ramakers is een volhouder in de vaderlandse galeriewereld. Ze koestert haar contacten met museale en particuliere verzamelaars al 30 jaar. Bij de opening van de jubileumtentoonstelling stond de galerie aan de Toussaintkade tjokvol fans.

Door Hendrik van Leeuwen

Op de ramen aan de Toussaintkade 51 staat met grote cijfers '30' gekalkt. Galeriehouder Catalijn Ramakers is er trots op dat ze al zo lang met succes meedraait. Dertig jaar is een kleine eeuwigheid in de galeriewereld. Er resten slechts een handjevol namen uit de belevingsperiode dat de hedendaagse kunst echt voet aan de grond kreeg. Toen ze in 1994 onder haar eigen naam met een galerie begon, was ze net 23 geworden. Piepjong, maar opvallend zelfverzekerd. Wat dat laatste betreft, is er niet veel veranderd. Wie aan komt lopen op de Toussaintkade, ziet haar doorgaans al zitten achter het centrale bureau. Grote zwarte bril, een brede mond die graag lacht en het lange haar strak rond het hoofd geleid. Mensenkennis was haar geheime wapen. Ze peilt de bezoeker razendsnel en staat iedereen met inlevingsvermogen en kennis van zaken te woord.

Met elke vijfjaarlijkse miljaalprooi groeien de ambities, dus hoe vier is de zesde editie: het 30-jarig bestaan? Met al die kunstenaars na-

tuurlijk", gebaat ze met een brede armwaaier, "van iedereen laat ik iets nieuws zien. Het moest echt een feestje worden!" Het ruimteprobleem bij die niet geringe ambitie is slim opgelost. In de galerie wordt al het tweedimensionale werk getoond, bij Quartair (bijna de buurman op nummer 55) is al het driedimensionale werk te zien. Er is een grendel-dimensionale werk gemaakt - via de achtertuin - zodat de bezoeker als het ware binnendoor kan lopen.

Smaak

Succes is geen sinecure in de kunstwereld. Een galerie moet verrassen en zich gestaag vernieuwen, en toch een herkenbaar eigen gezicht hebben, waarbij de smaak van de galeriehouder bepalend is. De kunstliefhebber zoekt een betrouwbare filter om grip te krijgen op het enorme aanbod in de kunst. Catalijn Ramakers is opvallend trouw aan haar keuzes. Jaar in, jaar uit volgt ze de ontwikkeling van (momenteel) 35 kunstenaars

'Van iedereen laat ik iets nieuws zien'

en daarbij onderscheidt ze drie bloedgroepen. 'Minimalisten' zoals Bob Bonies en Willy de Sauter, 'natuurvorsers' als Sjoerd Busman en Hieke Luik en 'post-surrealisten' als Pat Andrea en Ossip. Ook nu zijn ze weer van de partij met werk dat een stapje verder gaat.

Neem Pat Andrea. Op een heerlijke manier schept hij verwarring tussen voor- en achter-

kant, tussen open en bedekt bloot, tussen droom en realiteit. Ondertussen steekt hij ook de draak met de strenge meesters van De Stijl. Een post-surrealist hoeft zich nergens wat van aan te trekken. Hoewel... om succesvol te zijn moet je toch een herkenbare stijl hanteren. De in Parijs woonachtige Pat Andrea doet dat. Handig flirteert met het onbelaasbare verlangen naar erotiek zet hij telkens weer de vrouw van zijn dromen neer. Je herkent zijn amper volwassen Lolita, die nooit of te nimmer ouder wordt, al op grote afstand.

Zo woekert elke kunstenaar binnen de grenzen van het zelfgeschapen domein. Van de minimalisten is Marian Bijlenga een van de subtielste. Haar 'wandtekeningen' worden met spelen en visdraad op de muur geprikt. Met de juiste belichting werpen de fragiele weefsels een zachte schaduw. Het web van bewegingen dat ze in deze tentoonstelling laat zien, is net zo complex als een geprikt dat over een weer alle kanten uit gaat. Het doet denken aan een gebeurtenis van voorbijaande aard, maar technisch bekeken vormt alles een geheel en dat geheel blijkt veel stijver en steviger te zijn dan een spinnenweb, onderscheid de kunst van het converseren niet.

Tijdgeest

Is het vak van galeriehouder veranderd? "Ja," zegt Ramakers volmon-

dig. "Men gunt zichzelf minder de tijd. Zelfs beurgangangen gaan steeds vluchtiger rond. Het is moeilijker geworden om iemand tot stilstand te bewegen." En dat is toch echt nodig: kunst vraagt nu eenmaal om vertraging en verdieping. In elk goed kunstwerk schuilt veel werk en als het klaar is, trilt het als het ware na. Die sensatie kun je alleen maar ervaren als je er lijfelijk voor staat en de tijd neemt. Toch schuift Ramakers het gebruik van sociale media niet. Ze post dagelijks nieuwe topics om een jonger publiek aan te boren en de belangstelling aan te wakkeren. Dat de tijden veranderen, hoed je niet tegen.

Geluklijk zijn sommige zaken onveranderlijk. Over de fraaie locatie van haar galerie - typisch Haag, tegenover de Koninklijke Stallen - is ze nog altijd heel tevreden. Er hangt een sfeer van licht en ruimte. De zee ligt na in de lucht. "De hofstad wordt vaak onderschat," zegt Ramakers, "maar er zijn opvallend veel kunstenaarsintellektuelen en een paar geweldige, dynamische musea. Er is niks mis met Den Haag. Ik ben van plan om op deze plek nog een hele tijd door te gaan!"

30 jaar Galerie Ramakers, op 2 locaties, te zien t/m zondag 6 oktober. Galerie Ramakers (Toussaintkade 51) en Quartair (Toussaintkade 55). Meer informatie: www.galerieramakers.nl